11. Kes pikä-pääl väsä või kiresest ih-
ves, selle sõõrä üle paiku rõõvest
õrä.

12. ? Kes tahes a tütruk pias „õrä-jäämä"
sie pias tehä, selle neest pallego, ses
päämi pääl om, lõõmä, tõo pias ta
õrä-jäämä."

13. „ Kõõ jälei veres kaasa pei kaalo
pia tmä.

14. Suva-kestjä pias tõo, kui ta lwa om
õrä-vastas, leras kaem viisti pääle
tegemä ja tõo ka olja nn ehk, kui
leis sel olja pantj, tõo ei saa va-
napagan sest leräs ä ojo ennäs.

15. Kui lehm minemis mamm pimä mehe
lõäb, tõo pias simmä vist pääle
tegemä; jätlemä: Simmel is ja pagemä!
tõo ei saa vana-pagan teelt omale
ojo.

„Wana-pagan om ütte-kõrra ütelnu
Luterus ehk inimesti kõest ä ma saa
iki aastist, ega Wana-ehaliate kõi
ei saa midägi!"

16. Kuhi pias näkejalg-viisku pimi pä-
vamo ja ei tõo teekmä, tõo pia
lind pääle kaskis jest ä õrä-minemä.
(Seda pruugo esä linna eiks pias
inimese äige tubelis ojamo.)

17. Jõgeo ei tohi pia atsas kondä, tõo
ei äis pia kõnnä.

18. Kes end i tiko oma sõnnä sie om äi
kidki-ores.

19. Arg-vaekse pias jõagi sissi vännä
panemä, tõo pias ta, kui ta suures
kaavas, õrä ärämä.

20. Kes, kes ehaja pia om saanu, ei
tunne männä aian.

21. Kui ehmel pia om, tõo pias talle
pias paja ehmet kõrda sinna ann-
tamä ja seiä lina-vaeaga kaem kõn-
da tahko pias panemä.

22. Kui kaes inega ennäs, tõ tulewa
pias raskiks vaeä.

23. I. Kui sie naene, kes „kannab," sigo jälo-
ga jääb, tõo om sell lehel, mis sün-
nib, ar jaaso sun sehen.

24. II. Jäeb ei tohi sie-tiko tõrkes panna,
tõs om jäeb arjaaso sun sehen.

25. Sünnis pias vaenat, mis Jumala-
sõna om, vinä pääle panemä; tõo
pat kui-vaim jäneb midägi ta-
ta.

26. See sunnu, mis ilma om ea, om va-
na-pagan sehen.

27. Kui sünnu-miskjale sunnu „perä" ei
anta, tõo piavo ta päi kaalma.
Tahes miskjo, et tennä päe ei kaal, tõs
pias ta punatse lõnga kaem kõn-
da ann päe ümber mähkmä jo sell lõn-
ga sunnu mann kinnita jäneva.